

Oponentský posudek

Veronika Slezáková, Vina, odpuštění a očištění, bakalářská práce odevzdaná na ETF 2016, 58 stran. Práce obsahuje úvod, a dvě části (čtyři kapitoly + čtyři kapitoly) a závěr, seznam literatury. Členění práce je jasné a neobsahuje zbytečné odbočky. Autorka se drží tématu. Gramatických chyb a stylistických chyb je nemnoho, po technické stránce je práce na velmi dobré úrovni, pouze bylo by asi vhodné kapitoly očíslovat, aby byla struktura bakalářské práce přehlednější.

Autorka práce chce porozumět problémům viny, očištění a odpuštění v obecné rovině na základě prací Karla Jaspersa, Martina Bubera, Helmuta Webera, Boženy Komárkové, aby pak mohla posoudit pojetí viny, odpuštění a popř. očištění v díle Bernarda Schlinka Předčítač. Tato kniha v kontextu německé sekularizované společnosti zaujímá důležité místo a o její závažnosti napovídá i její filmové zpracování. Autor se vyrovnává s evropským kulturním dědictvím, do něhož je nutné započítat i křesťanský příspěvek k řešení problematiky viny a odpuštění, popř. očištění a autorka se ptá, k jakému výsledku došel, co i pro něj je v této oblasti směrodatné. S ohledem na německou společnost po druhé světové válce autorka zvolila vhodné autory z filosofické i teologické oblasti, aby naznačila rozdíl mezi odpuštěním a očištěním, které nepočítá s transcendentním rozměrem.

V druhé části tedy mohla autorka rozebrat Schlinkovo pojetí viny na jednotlivých postavách, i jednotlivá řešení, což myslím učinila velmi dobrým způsobem, když se zamýšlela nad důvody sebevraždy bývalé nacistické dozorkyně, i nad neschopností zástupce mladé generace, kterou zastupuje mladý právník, bývalý mileneček, který se až při soudním procesu dozví vše o životě dozorkyně, a nedovede spravedlivě a s porozuměním do soudního procesu zasáhnout. Autorka naznačuje nedostatečnost Jaspersova konceptu očištění. Schlinkovo vyprávění lze pochopit jako narativní kritiku Jaspersova konceptu očištění, který nevede k personálně pojaté naději, k přijetí možnosti nového počátku v lidské společnosti, proto dochází k sebevraždě, proto právník nedovede nabídnout kontakt se společenstvím, které s personálně-transcendentním pojetím počítá. Autorka tento moment *expresis verbis* neformuluje (pokud mi to neuniklo), možná v ostychu proti velké autoritě, jakou Karl Jaspers jistě je, ale svými dodatky a poznámkami, odkazujícími ke křesťanskému tuto kritiku činí, protože odkazuje k transcendentně-personálnímu konceptu. Pokud tuto linii u obhajoby ještě výrazněji prohloubí, a zformuluje ji v kritickém rozboru očištění v opozici proti odpuštění, pak se zhostila své práce velmi dobře a navrhuji ohodnotit její dílo za velmi dobré (B).

Pavel Keřkovský

Pavel Keřkovský